Trešdiena, 2021. gada 20. janvāris

P9_TA(2021)0013

2020. gada ziņojums par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu

Eiropas Parlamenta 2021. gada 20. janvāra rezolūcija par 2020. gada ziņojumu par kopējās drošības un aizsardzības politikas īstenošanu (2020/2207(INI))

(2021/C 456/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Lisabonas līgumu,

— ņemot vērā Eiropadomes 2013. gada 20. decembra, 2015. gada 26. jūnija, 2016. gada 15. decembra, 2017. gada 22. jūnija, 2018. gada 28. jūnija, 2018. gada 14. decembra, 2019. gada 20. jūnija, 2019. gada 12. decembra un 2020. gada 21. jūlija secinājumus,

— ņemot vērā Padomes 2013. gada 25. novembra, 2014. gada 18. novembra, 2015. gada 18. maija, 2016. gada 27. jūnija, 2016. gada 14. novembra, 2017. gada 18. maija, 2017. gada 17. jūlija, 2018. gada 25. jūnija, 2019. gada 17. jūnija un 2020. gada 17. jūnija secinājumus par kopējo drošības un aizsardzības politiku,

— ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumus par Civilās KDAP pakta izveidi,

— ņemot vērā Padomes 2018. gada 10. decembra secinājumus par sievietēm, mieru un drošību,

— ņemot vērā Padomes 2017. gada 19. jūnija secinājumus par vienotu ES diplomātisko reakciju uz ļaunprātīgām kiberdarbībām,

— ņemot vērā Padomes 2018. gada 7. jūnija secinājumus par jaunatni, mieru un drošību un 2020. gada 5. jūnija secinājumus par jaunatni ārējā darbībā,

— ņemot vērā Padomes 2019. gada 17. maija Lēmumu (KĀDP) 2019/797 par ierobežojošiem pasākumiem pret kiberuzbrukumiem, kuri apdraud Savienību vai tās dalībvalstis [1],

— ņemot vērā Padomes 2019. gada 10. decembra secinājumus par papildu centieniem uzlabot noturību un novērst hibrīddraudus,

— ņemot vērā dokumentu "Kopīgs redzējums, kopīga rīcība — stiprāka Eiropa. Globāla Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas stratēģija", ko 2016. gada 28. jūnijā iesniedza Savienības augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētājas vietnieks (AP/PV),

— ņemot vērā 2018. gada 28. marta kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Militārās mobilitātes rīcības plānu (JOIN(2018)0005),

— ņemot vērā Eiropadomes un Komisijas priekšsēdētāju un NATO ģenerālsekretāra 2016. gada 8. jūlija un 2018. gada 12. jūlija kopīgos paziņojumus,

— ņemot vērā ANO Statūtus,

— ņemot vērā Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas 1975. gada Helsinku konferences Nobeiguma aktu,

— ņemot vērā kopējo 42 priekšlikumu kopumu, kurus 2016. gada 6. decembrī apstiprināja ES un NATO padomes, un 2017. gada 14. jūnija un 5. decembra progresa ziņojumus par to īstenošanu, un jauno 32 priekšlikumu kopumu, ko abas padomes apstiprināja 2017. gada 5. decembrī,

[1] OV L 129 I, 17.5.2019., 13. lpp.

— ņemot vērā 2020. gada 16. jūnija piekto progresa ziņojumu attiecībā uz to, kā tiek īstenots vienotais priekšlikumu kopums, ko 2016. gada 6. decembrī un 2017. gada 5. decembrī apstiprināja ES un NATO padomes,

— ņemot vērā milzīgo ietekmi, ko Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES atstās uz ES aizsardzības spēju potenciālu, jo tā ir viena no efektīvākajām Eiropas militārajām lielvarām,

— ņemot vērā to, ka Krievija iebruka Krimā un to nelikumīgi anektēja,

— ņemot vērā to, ka Krievija pārkāpj dalībvalstu gaisa telpu un jūras robežas,

— ņemot vērā to, ka palielinās Ķīnas ekonomiskā un militārā klātbūtne Vidusjūras reģiona un Āfrikas valstīs,

— ņemot vērā vietēja un ārvalstu terorisma draudus, galvenokārt no tādu grupējumu puses kā *ISIS*,

— ņemot vērā jaunās tehnoloģijas, piemēram, mākslīgo intelektu, kosmosa iespējas un kvantu skaitļošanu, kas cilvēcei rada jaunas iespējas un arī jaunus izaicinājumus aizsardzības un ārpolitikas jomā, kuru dēļ ir vajadzīga skaidra stratēģija un vienprātība sabiedroto starpā,

— ņemot vērā otro progresa ziņojumu par 2019.–2021. gada ES un ANO prioritātēm attiecībā uz miera operācijām un krīžu pārvarēšanu,

— ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas Nr. 3212 (1974), Nr. 32/15 (1977), Nr. 33/15 (1978), Nr. 34/30 (1979) un Nr. 37/253 (1983),

— ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 353 (1974), Nr. 361 (1975), Nr. 367 (1975), Nr. 458 (1979), Nr. 541 (1983), Nr. 550 (1984), Nr. 649 (1990), Nr. 716 (1991), Nr. 750 (1992), Nr. 774 (1992), Nr. 789 (1992), Nr. 889 (1993), Nr. 939 (1994), Nr. 1032 (1995), Nr. 1062 (1996), Nr. 1250 (1999), Nr. 2009 (2011), Nr. 2095 (2013) un Nr. 2174 (2014),

— ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), īpaši pievēršot uzmanību 16. IAM, kas paredz veicināt miermīlīgu un iekļaujošu sabiedrību ilgtspējīgas attīstības nolūkā,

— ņemot vērā ANO 2018. gada jūnijā publicēto Atbruņošanās programmu "Mūsu kopīgās nākotnes nodrošināšana",

— Ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas apskatu Nr. 09/2019 par Eiropas aizsardzību,

— ņemot vērā 2016. gada 14. decembra ([2]) un 2017. gada 13. decembra ([3]), 2018. gada 12. decembra ([4]) un 2020. gada 15. janvāra ([5]) rezolūcijas par kopējās ārpolitikas un drošības politikas īstenošanu,

— ņemot vērā 2018. gada 13. jūnija rezolūciju par ES un NATO attiecībām ([6]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei un Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētājas vietniekam (AP/PV) attiecībā uz Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) 2020. gada pārskatīšanas procesa sagatavošanu, kodolieroču kontroli un kodolatbruņošanās iespējām,

— ņemot vērā 2020. gada 17. septembra rezolūciju par ieroču eksportu: Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP īstenošana ([7]),

([2]) OV C 224, 27.6.2018., 50. lpp.
([3]) OV C 369, 11.10.2018., 36. lpp.
([4]) OV C 388, 13.11.2020., 91. lpp.
([5]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0008.
([6]) OV C 28, 27.1.2020., 49. lpp.
([7]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0224.

— ņemot vērā 2019. gada 14. februāra rezolūciju par *INF* līguma nākotni un ietekmi uz Eiropas Savienību ([8]),

— ņemot vērā 2019. gada 18. aprīļa nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Aizsardzības fondu ([9]),

— ņemot vērā Parlamenta ieteikumu Padomei par lēmumu, ar ko izveido Eiropas Miera nodrošināšanas fondu ([10]),

— ņemot vērā Parlamenta 2018. gada 12. septembra rezolūciju par autonomo ieroču sistēmām ([11]),

— ņemot vērā Parlamenta 2020. gada 23. jūlija rezolūciju par Eiropadomes 2020. gada 17.–21. jūlija ārkārtas sanāksmes secinājumiem ([12]),

— ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

— ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu (A9-0265/2020),

1. atgādina par ES mērķi kļūt par pasaules mēroga miera un drošības, veicinātāju un aicina ar tās darbībām un politiku censties saglabāt starptautisko mieru, drošību, efektīvu multilaterālismu, sadarbību, globālo stabilitāti, kā arī aktīvi atbalstīt noteikumos balstītu starptautisko kārtību, starptautiskās tiesības, cilvēktiesības un demokrātiju saskaņā ar ANO Statūtiem un mērķiem, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantā;

2. uzsver, ka, ņemot vērā pašreizējos daudzveidīgos draudus drošībai un stabilitātei pasaules, reģionālā un valstu mērogā, ES saskaras ar īpaši daudzpolāru un neparedzamu vidi, kurā darbojas uzstājīgākas konkurējošas pasaules un reģionāla mēroga lielvaras un veidojas mainīgas alianses; tikai pateicoties spēcīgai un vienotai Eiropas Savienībai un tās dalībvalstīm, cieši sadarbojoties ar demokrātijām, kurām ir līdzīga nostāja, dalībniekiem Eiropā būs iespēja attīstīt spēcīgāku kopējo drošības un aizsardzības politiku (KDAP) ar mērķi starptautiskā mērogā panākt spēcīgāku un nozīmīgāku ietekmi jaunajā ģeopolitiskajā vidē un veicināt mieru, cilvēku drošību, ilgtspējīgu attīstību, labklājību, brīvību, pamattiesību un vērtību ievērošanu un demokrātiju;

3. norāda, ka Savienības stratēģiskās vides ilgstošā pasliktināšanās tieši vai netieši ietekmē tās dalībvalstu un iedzīvotāju drošību; uzsver, ka šajā nestabilajā un neprognozējamajā vidē Savienības un dalībvalstu kopējā nozīme dalībvalstu, iedzīvotāju un vērtību pasargāšanā no daudzpusējiem draudiem, riskiem un problēmām ir palielinājusies;

4. atzīmē Eiropas Savienības mērķi attīstīt Eiropas stratēģisko autonomiju, pamatojoties uz Savienības kompetenci neatkarīgi novērtēt krīzes situācijas un pieņemt autonomus lēmumus un uz tās spēju rīkoties autonomi, ja apstākļi to prasa, lai aizstāvētu savas intereses un vērtības, pilnībā ievērojot alianses un tās stratēģisko partneru intereses, vienlaikus ievērojot papildināmības principu attiecībā uz NATO;

5. aicina AP/PV un Padomi sniegt stratēģiskās autonomijas kopīgu oficiālu definīciju un ļoti skaidri noteikt tās mērķus un īstenošanai nepieciešamos līdzekļus un resursus; uzskata, ka spēja rīkoties autonomi ir svarīgs ES instruments, ar ko stiprināt tās daudzpusējo darbību, mazināt tās ievainojamību saistībā ar ārējiem apdraudējumiem un stiprināt tās kā partnera uzticamību daudzpusējā, noteikumos balstītā kārtībā;

6. uzskata, ka Covid-19 pandēmija ir parādījusi ES ievainojamību un atkarību no trešām valstīm; tādēļ uzsver, ka vēl jo svarīgāk ir pastiprināt ES centienus panākt stratēģisko autonomiju šajā sakarā;

7. atzīmē, ka KDAP īstenošanā ir gūti zināmi panākumi; atzinīgi vērtē to, ka ES joprojām ir apņēmības pilna palielināt savu klātbūtni visā pasaulē un spēju darboties kā globālam drošības veicinātājam un garantam, tostarp ar KDAP misijām un operācijām, lai panāktu ilgtspējīgu mieru, stabilitāti, drošību un labklājību, kā arī aktīvi palīdzētu pārvarēt un atrisināt konfliktus visā pasaulē, jo īpaši ES kaimiņvalstīs;

([8]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0130.
([9]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0430.
([10]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0330.
([11]) OV C 433, 23.12.2019., 86. lpp.
([12]) Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0206.

8. atzinīgi vērtē AP/PV paziņojumu, ka līdz 2020. gada beigām tiks iesniegta kopējo draudu un problēmu analīze, kas būs pamats politiskām diskusijām ar dalībvalstīm un Stratēģiskā kompasa izstrādei; norāda, ka Stratēģiskais kompass ne vēlāk kā 2022. gadā uzlabos un virzīs ES mērķu vērienīguma īstenošanu, kā tika paredzēts 2016. gadā, un noteiks stratēģisku pieeju, konkrētus uzdevumus un mērķus četrām galvenajās jomām — krīžu pārvarēšanai, noturībai, veiktspējai un partnerībām; uzsver, ka tas ir nepieciešams, jo ES ir jāizstrādā ilustratīvi scenāriji militārai un civilai intervencei un pienācīgi jāsagatavojas operatīvajā un politiskajā līmenī; pauž cerību, ka Stratēģiskais kompass kā pirmais solis ceļā uz ES neatkarīgas operatīvās veiktspējas attīstību pavērs ceļu uz saskaņotāku stratēģisko kultūru un tādējādi atvieglos lēmumu pieņemšanu Savienībā;

9. apsver iespēju ierosināt patstāvīgus ziņojumus un ieteikumus par Stratēģiskā kompasa galvenajām jomām, lai sniegtu parlamentāras norādes un ieguldījumu saskaņā ar demokrātijas institucionālajiem principiem;

10. uzsver Eiropas Savienības galveno ģeopolitisko nozīmi, proti, ilgtspējīgu reģionālo stabilitāti, drošību un labklājību un destabilizējošu procesu novēršanu tās kaimiņvalstīs — gan austrumos, gan dienvidos, gan Arktikā; uzsver operāciju *EUFOR Althea* un *EULEX KOSOVO* būtisko nozīmi stabilitātes un drošības veicināšanā, palielinot valstu noturību un veicinot veiktspējas veidošanu reģionā, kas ir stratēģiski svarīgs ES; atzinīgi vērtē *EUAM Ukraine* un *EULEX KOSOVO* pilnvaru paplašināšanu un KDAP iesaistīšanos Rietumbalkānos un austrumu kaimiņreģionā; mudina pārskatīt notiekošo KDAP misiju *EUAM Ukraine*, lai noteiktu, kā tā var turpmāk veicināt Ukrainas drošību;

11. norāda uz to, ka nestabilitāte Eiropas dienvidu kaimiņreģionā, proti, Sāhelā, Rietumāfrikā un Āfrikas ragā, galu galā rada plašāku nelabvēlīgu ietekmi jo īpaši ES Eiropas dienvidu kaimiņreģionā un tādējādi tieši apgrūtina Eiropas ārējo robežu pārvaldību;

12. pauž bažas par to, ka Krievijas Federācijas bruņotie spēki joprojām ir okupējuši lielu daļu Ukrainas un Gruzijas, pārkāpjot starptautiskās tiesības, ka tie joprojām atrodas Moldovas Republikā un ka Krievija turpina destabilizēt mieru un drošību šajā reģionā; pauž bažas par valsts finansētu dezinformācijas kampaņu bezprecedenta apmēru austrumu kaimiņreģionā; turpina nosodīt Krievijas militāro iejaukšanos un Krimas pussalas nelikumīgo aneksiju, kā arī iesaldētā konflikta uzturēšanu Moldovā; uzsver nepieciešamību paust vienotu nostāju attiecībā uz ES politiku šajā jautājumā;

13. atzinīgi vērtē karadarbības pārtraukšanu Kalnu Karabahā un tās apkārtnē; ar bažām uzsver trešo valstu militāro līdzdalību konfliktā un jo īpaši Turcijas destabilizējošo lomu un iejaukšanos; aicina veikt starptautisku izmeklēšanu par ārvalstu kaujinieku iespējamo klātbūtni un kasešu munīcijas un fosfora bumbu izmantošanu; aicina Eiropas Savienību un starptautiskās organizācijas nodrošināt, ka Kalnu Karabahā pastrādātie kara noziegumi un aizliegtu ieroču izmantošana Kalnu Karabahas konfliktā nepaliek nesodīta; uzstāj, ka ir jānodrošina humānās palīdzības piekļuve reģionam, bez kavēšanās jāpanāk ieslodzīto un cietušo apmaiņa, kā arī jāsaglabā Kalnu Karabahas kultūras mantojums;

14. pauž dziļas bažas par neseno spriedzes pastiprināšanos saistībā ar dažiem saspīlētiem jautājumiem Indijas un Klusā okeāna reģionā, piemēram, Indijas un Ķīnas strīdīgā robeža, Austrumķīnas un Dienvidķīnas jūra un Taivānas šaurums, tostarp Ķīnas aizvien izaicinošākie militārie manevri, kas vērsti pret Taivānu; aicina visas attiecīgās puses strīdus situācijas risināt miermīlīgā ceļā, lai mazinātu spriedzi un atturētos no vienpusējas rīcības *status quo* izmainīšanai; uzsver, ka miermīlīgas attīstības sekmēšana Taivānas šauruma apkārtnē ir būtiska, lai tiktu saglabāts miers, stabilitāte un labklājība Ķīnā un Taivānā, kā arī Āzijas un Klusā okeāna reģionā, kas ir ārkārtīgi nozīmīgi ES interesēm; aicina ES un dalībvalstis pārskatīt savu iesaistīšanās politiku ar Taivānu un sadarboties ar starptautiskiem partneriem, kuriem ir līdzīga nostāja, lai aizsargātu demokrātisku Taivānu un novērstu draudus, ko tai rada citas valstis; pauž bažas par ļaunprātīgu trešo valstu uzsākto dezinformācijas kampaņu, kuras mērķis ir iedragāt Indijas un Klusā okeāna reģiona demokrātisko valstu, tostarp Taivānas, centienus apkarot Covid-19 pandēmiju; aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt Taivānas kā novērotājas jēgpilnu un pragmatisku līdzdalību Pasaules Veselības organizācijas (PVO) sanāksmēs, mehānismos un darbībās, lai kopīgi cīnītos pret globālo sabiedrības veselības krīzi;

15. ir ārkārtīgi nobažījies par Turcijas veiktajām nelikumīgajām darbībām un militārās rīcības draudiem pret ES dalībvalstīm Vidusjūras austrumdaļā un stingri nosoda šos draudus; ar bažām atzīmē, ka Turcijas veiktās vienpusējās darbības, neraugoties uz centieniem novērst eskalāciju, pārkāpj starptautiskās tiesības un tieši ietekmē dažu dalībvalstu

suverenitāti; atkārtoti norāda uz Savienības gatavību izmantot visus instrumentus un iespējas, kas ir tās rīcībā, tostarp saskaņā ar LES 29. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 215. pantu, lai aizsargātu savas un dalībvalstu intereses; atgādina nesenos Padomes secinājumus par Vidusjūras austrumdaļu un aicina izstrādāt jaunu visaptverošu ES un Turcijas stratēģiju;

16. uzsver, ka droša dzeramā ūdens pieejamības problēmas var izraisīt nopietnus konfliktus; uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāizstrādā politiska stratēģija, kas sekmētu risinājumus minētajos reģionos ar augstu destabilizēšanas potenciālu, vienlaikus mudinot valstis, kas atrodas ar ūdeni saistītu konfliktu visvairāk skartajos reģionos, parakstīt 1992. gada Helsinku Konvenciju, ko papildināja Ņujorkā 1997. gadā un kas attiecas uz pārrobežu ūdensceļu un starptautisku ezeru izmantošanu;

Eiropas Savienības vērienīgo mērķu konsolidācija — KDAP misiju un operāciju efektivitātes stiprināšana neprognozējamā un destabilizētā vidē

17. uzskata, ka KDAP pamatā galvenokārt ir Savienības spēja izvietot civilās un militārās misijas un veikt operācijas krīzes situācijās, kuras skar Savienības un tās dalībvalstu drošību vai kurās ir vajadzīga starptautiska iejaukšanās saskaņā ar starptautiskajām tiesībām un ANO Statūtiem un rezolūcijām; norāda, ka Savienība pašlaik ir izvietojusi 11 civilās misijas un sešas militāras misijas, no kurām trīs misijas ir ar izpildes pilnvarām (*Atalanta*, *EUNAVFOR MED IRINI*, *EUFOR Althea*), bet trīs misijas — bez izpildes pilnvarām (*EUTM Mali*, *EUTM Somalia*, *EUTM RCA*); atgādina, ka KDAP misiju pilnvaru mērķis *inter alia* ir sekmēt drošības jomas reformu, veicināt tiesu sistēmas reformu, kā arī stiprināt militāro un policijas spēku apmācību, iesaka regulāri pienācīgi izvērtēt misijas un darbības, lai noteiktu, kur to efektivitāti varētu vēl vairāk pastiprināt; uzsver, ka ir svarīgi, lai misijas tiktu izvērstas ātrāk, elastīgāk un konsekventāk;

18. norāda, ka diemžēl dažās dalībvalstīs joprojām trūkst politiskās gribas pamatīgi un jēgpilni piedalīties KDAP misijās un operācijās; uzsver, cik svarīgi ir padarīt misijas un operācijas spēcīgākas gan cilvēkresursu, gan pilnvaru ziņā; aicina dalībvalstis palielināt spēku un aktīvu ieguldījumu visās KDAP misijās un operācijās, jo īpaši novēršot esošos trūkumus, jo jautājums par KDAP misiju un operāciju finansēšanu ir ļoti svarīgs to ilgtspējai, jo īpaši krīzes laikā, kā arī saistībā ar iespējamo spriedzes un konfliktu pieaugumu; uzsver, ka nevajadzētu mazināt KDAP budžetu;

19. uzsver, ka sieviešu līdzdalība KDAP misijās veicina šo misiju efektivitāti un stimulē ES kā sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu tiesību aktīvas atbalstītājas uzticamību visā pasaulē; aicina KDAP formulējumā jēgpilni integrēt dzimumu līdztiesības aspektu, jo īpaši nodrošinot labāku dzimumu līdzsvaru KDAP misiju un operāciju personālā un vadībā un izvietotā personāla īpašu apmācību; atzinīgi vērtē to, ka visās civilajās KDAP misijās tagad ir iecelts padomdevējs dzimumu līdztiesības jautājumos, un aicina militārajās KDAP misijās darīt to pašu; mudina dalībvalstis par kandidātēm uz esošajām vakancēm izvirzīt sievietes; aicina ES nosūtītās militārpersonas un civilos darbiniekus pienācīgi apmācīt dzimumu līdztiesības jautājumos, kā arī jautājumā par ANO DPR 1325 par sievietēm, mieru un drošību īstenošanu un jo īpaši attiecībā uz to, kā savos uzdevumos integrēt dzimumperspektīvu; pauž nožēlu par to, ka joprojām ļoti mazs ir KDAP misijās un jo īpaši militārās operācijās iesaistīto sieviešu skaits; mudina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) aktīvi atbalstīt nepieciešamību par konkrētu mērķi izvirzīt sieviešu skaita palielināšanu ES krīzes pārvarēšanas misijās un operācijās un uzņemties attiecīgas politiskās saistības; mudina dalībvalstis apsvērt veidus, kā stiprināt darbā pieņemšanas un paturēšanas politiku un veicināt sieviešu līdzdalību miera veidošanas un uzturēšanas misijās; uzsver nepieciešamību iekļaut jaunu budžeta pozīciju, no kuras tiktu finansēts padomdevēja dzimumu līdztiesības jautājumos amats militārajās KDAP misijās;

20. uzsver Savienības globālo apņemšanos izvietot Sāhelā un Āfrikas ragā septiņas misijas — gan civilas (*EUCAP Mali*, *EUCAP Niger*, *EUCAP Somalia*), gan militāras (*EUTM Mali*, *EUTM Somalia*, *EUNAVFOR Atalanta*, *EUNAVFOR MED IRINI*);

21. norāda arī, ka militārās KDAP operācijas arvien biežāk ir vērstas uz bruņoto spēku apmācību (proti, ES apmācību misijas) un tām netiek piešķirtas izpildes pilnvaras; uzskata, ka, neskarot šo misiju izpildes pilnvaru neesamību, to pilnvaras vajadzētu pastiprināt, lai Eiropas konsultanti spētu pēc iespējas rūpīgāk pārbaudīt izvietošanas pamatojumu un to, vai izveides programma tiek atbilstīgi īstenota un pilnībā saskan ar vietējo bruņoto spēku faktiskajām operatīvajam vajadzībām;

norāda, ka tas ļautu arī labāk novērst neatbilstīgu pārvaldību un ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus pēc tam, kad apmācītie spēki tikuši izvietoti konkrētajā vietā; jo īpaši tas attiecas uz *EUTM Mali*, kuras ietvaros Mali bruņotie spēki tiek izvietoti ļoti dažādās teritorijās ar sarežģītu situāciju, tāpēc ir jāuzrauga, kā pašlaik tiek īstenoti Eiropas formējumi;

22. uzsver, ka tikai dažas KDAP misijas nodrošina apmācību, kas skar seksuālu uzmākšanos un ar dzimumu saistītu vajāšanu, un aicina EĀDD un dalībvalstis nodrošināt obligātu apmācību šāda veida uzvedības apkarošanai visās misijās un operācijās, kā arī cietušo un trauksmes cēlēju efektīvu aizsardzību; prasa modernizēt atjauninātos vispārējos uzvedības standartus KDAP misijām un operācijām, iekļaujot tajos principu, kas paredz nulles toleranci pret ES vadības un pārvaldības bezdarbību seksuālas uzmākšanās un ar dzimumu saistītas vajāšanas gadījumos;

23. atzinīgi vērtē Padomes 2020. gada 12. oktobra secinājumus par operāciju *EUFOR Althea* un gatavību turpināt operācijas pilnvaru īstenošanu, lai palīdzētu Bosnijas un Hercegovinas iestādēm uzturēt drošu un neapdraudētu vidi saskaņā ar atjaunotām ANO pilnvarām; atzīst problēmas, ko rada Covid-19 pandēmija, un atzinīgi vērtē to, ka misijas darbinieki tās laikā ir pilnībā saglabājuši spēju veikt pienākumus;

24. norāda, ka drošības ziņā situācija Somālijā ir ļoti satraucoša un ir destabilizējošs faktors visā Āfrikas raga reģionā un pat ārpus tā; šajā saistībā uzskata, ka *EUTM Somalia* vadības struktūru papildināšana ar padomdevējas funkcijām ļautu būtiski ietekmēt to, kā daudzpusējas militārās palīdzības satvarā tiek veiktas operācijas;

25. mudina pielikt pūles attiecībā uz reģionalizācijas procesu, ko uzsākusi reģionālā padomdevēja un koordinācijas vienība (RPKV) un kura otrais posms sākts ar Padomes 2019. gada 12. februāra lēmumu, tādējādi stiprinot ES reģionālo pieeju Sāhelā, jo īpaši *EUTM Mali*, paplašinot tās darbības jomu līdz Sāhelas piecu valstu grupai (G5), ar mērķi padarīt ES rīcību efektīvāku un darboties spējīgāku visā Sāhelas G5 teritorijā un atbalstīt ES pārrobežu sadarbību, tādējādi padarot efektīvāku *EUCAP Sahel Mali*, *EUCAP Sahel Niger* un *EUTM Mali* darbību. aicina to pārdēvēt par *EUTM Sahel*; atzīmē, ka konsekvencei un sadarbībai drošības jomā ar Āfrikas valstīm ir būtiska nozīme stabilitātes un ilgtermiņa attīstības nodrošināšanai kontinentā; uzskata, ka KDAP pieejas reģionalizācija Sāhelā ir svarīga, bet tādēļ ir vajadzīga skaidrāka sadarbība starp pašreizējām civilajām un militārajām KDAP misijām, vietējiem dalībniekiem un citām starptautiskām organizācijām (ANO Stabilizācijas misiju Mali (*MINUSMA*), Francijas armijas vadīto operāciju *Barkhane*), nodrošināt operatīvu sinerģiju un koordinētus centienus Savienības līmenī;

26. pauž bažas par Centrālāfrikas Republikā notiekošajām dezinformācijas kampaņām pret ES; aicina AP/PV rīkoties, lai efektīvi noteiktu dezinformācijas kampaņu izcelsmi un cīnītos pret šādiem uzbrukumiem; atzinīgi vērtē *EUAM RCA* uzsākšanu nolūkā atbalstīt drošības jomas reformu Centrālāfrikas Republikā, kā arī *EUTM RCA* pilnvaru paplašināšanu; uzskata, ka Savienībai ātri un efektīvi jāuzlabo spējas piegādāt aprīkojumu papildus *EUCAP* un *EUTM* misiju nodrošinātajai apmācībai; norāda, ka Eiropas Miera mehānisma izveide nodrošinātu vispusīgu pieeju mūsu partnervalstu spēku veiktspējas veidošanai; norāda, ka uzstājīgi, klātesoši un aktīvi citu valstu dalībnieki, kuriem ne vienmēr ir tādi paši ētikas principi kā Savienībai un tās dalībvalstīm, aizpilda šādu veiktspējas spēju iztrūkumu un ir iesaistīti aprīkojuma nodrošināšanā minētajiem spēkiem, neievērojot tiesiskumu un starptautiskos standartus;

27. pauž dziļas bažas par drošības un humanitārās situācijas pasliktināšanos Sāhelas reģionā, kur terorisms aizvien vairāk ietekmē Sāhelas piecu valstu grupu un tās kaimiņvalstis, saasinot politisko, etnisko un reliģisko spriedzi vietējā līmenī; šajā saistībā uzsver ES misiju un operāciju nodrošinātā atbalsta nozīmi Sāhelā; atgādina, ka ir būtiski saglabāt starptautiskās kopienas ilgtermiņa ieguldījumus, lai sekmētu drošības un stabilitātes panākšanu Mali un Sāhelā; atzinīgi vērtē ES misiju un operāciju darbības atsākšanu Mali;

28. aicina darbības līmenī piemērot jaunu pieeju drošības jomas reformai, palīdzībai drošības jomā un militāro spēju veidošanai, ietverot gūtās mācības, jo īpaši Mali, un uzsverot: a) visu drošības spēku, tostarp bruņoto spēku, demokrātisku kontroli; b) šīs jomas demokrātisku un pārredzamu pārvaldību; c) visu dalībnieku pilnīgas un stingras atbilstības starptautiskajām cilvēktiesībām un starptautiskajām humanitārajām tiesībām sistemātisku uzraudzību; un d) skaidrus mehānismus minēto spēku darbības apturēšanai vai atsaukšanai nesodāmības un pastāvīgas vardarbības gadījumā;

29. atzīmē, ka ir uzlabojies civilo un militāro misiju koordinācijas līmenis trīs valstīs — Mali, Centrālāfrikas Republikā un Somālijā; atzinīgi vērtē ES veiktspējas veidošanas misijas Somālijā (*EUCAP Somalia*) un *EUTM Somalia* koordinētos centienus ar mērķi atbalstīt operatīvo attiecību atjaunošanu starp Somālijas policiju un Somālijas armiju teritorijās, kuras atbrīvotas no grupējuma "*al Shabaab*" ietekmes; uzsver, ka citās KDAP misijās un operācijās attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto integrētā pieeja attiecībā uz instrumentiem, budžeta instrumentiem un dalībniekiem, kādu izmanto *EUAM CAR* un *EUTM CAR*;

30. atzinīgi vērtē to, ka sākta operācija *EUNAVFOR MED IRINI*, kuras mērķis ir veicināt ilgtspējīgu mieru, drošību un stabilitāti, atbalstot ieroču embargo īstenošanu attiecībā uz Lībiju saskaņā ar ANO DPR 2526 (2020), Lībijas krasta apsardzes apmācību un cilvēku tirdzniecības apturēšanu; īpaši mudina dalībvalstis steidzami piešķirt vajadzīgos resursus izlūkdatiem, novērošanai, izlūkošanas policijai un jūras spēkiem, lai uzlabotu operācijas *IRINI* veiktspēju, kas līdz šim bijusi ierobežota, un mudina ciešāk sadarboties ar NATO pašreizējo operāciju *Sea Guardian*, kā arī sadarboties ar reģionālajiem partneriem; atgādina starptautiskās saistības attiecībā uz meklēšanu un glābšanu jūrā; aicina AP/PV pilnībā izmantot ES aktīvus šajā jomā, jo īpaši ES Satelītcentru un ES Izlūkošanas centru; atzinīgi vērtē pašreizējo progresu situācijas stabilizēšanā Lībijā, aicina ES aktīvi iesaistīties starpniecības procesā, lai palīdzētu izveidot nepieciešamos pamatus mierīgai, stabilai un demokrātiskai Lībijai;

31. ņem vērā Padomes 2020. gada 20. jūnija lēmumu pagarināt pilnvaru termiņu trim civilajām KDAP misijām — ES Robežu Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijai Lībijā (*EUBAM Libya*), Eiropas Savienības Robežu palīdzības misijai Rafas šķērsošanas punktā (*EU BAM Rafah*) un Eiropas Savienības Policijas misijai palestīniešu teritorijās (*EUPOL COPPS*).

32. aicina turpināt attīstīt un stiprināt ES civilās un militārās lēmumu pieņemšanas, kā arī vadības un kontroles struktūras, vienlaikus garantējot atsevišķas militāras un civilas komandķēdes;

33. atzīmē, ka Militārās plānošanas un īstenošanas centra (MPĪC) stratēģiskā pārskatīšana ir jāsāk 2020. gadā; ņemot vērā šīs pārskatīšanas ietekmi uz militāro misiju un operāciju plānošanu, vadību un kontroli, aicina AP/PV laikus informēt Parlamentu par pieejamajām un izraudzītajām iespējām; atgādina, ka ES, lai tā spētu rīkoties autonomi, ir vajadzīga pastāvīga un pilnvērtīga militārās vadības struktūra, tādēļ aicina Padomi izveidot šādu struktūru;

34. pieņem zināšanai vispārējos panākumus un centienus, kas veikti, īstenojot Civilās KDAP paktu, kura mērķis ir padarīt civilo KDAP spējīgāku, efektīvāku, elastīgāku un reaģētspējīgāku gan valstu līmenī, izstrādājot un īstenojot valstu īstenošanas plānus ar mērķi palielināt valstu ieguldījumu civilajā KDAP, gan ES līmenī, izstrādājot kopīgu rīcības plānu; aicina līdz 2023. gada vasaras sākumam pilnībā īstenot Civilās KDAP paktu; atzīmē ar veiktspēju saistītus izaicinājumus, ar ko civilā KDAP saskaras saistībā ar pietiekama policistu, tiesnešu, prokuroru un citu tieslietu un civilās drošības nozares ekspertu skaita pieejamību; uzskata, ka ES ir jāturpina visaptverošs *EUCAP Sahel Mali*, *EUCAP Sahel Niger*, *EUCAP Somalia* un *EUAM RCA* civilo misiju izvērtējums attiecībā uz to pilnvarām, budžetu un cilvēkresursiem nolūkā nodrošināt šo misiju pilnīgu darbības spēju un efektivitāti; aicina dalībvalstis nodrošināt sīki izstrādātu gada pārskatu, izklāstot Civilās KDAP pakta īstenošanas progresu; aicina visus attiecīgos dalībniekus pastiprināt sadarbību un stiprināt sinerģiju starp vienā un tajā pašā operāciju norises vietā izvietotajām civilajām un militārajām misijām, jo īpaši saistībā ar mobilitāti un drošu digitālo infrastruktūru; atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots un 2020. gada septembrī atvērts Civilo krīžu pārvarēšanas izcilības centrs un mudina dalībvalstis aktīvi piedalīties tā darbā;

35. pauž atzinību par KDAP misiju un operāciju nepārtrauktību un saglabāto klātbūtni, neraugoties uz ļoti sarežģītajiem apstākļiem, ko radījusi Covid-19 pandēmija; ierosina novērtēt un pielāgot KDAP misiju un operāciju budžetu, resursus, plānošanu un aprīkojumu, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas laikā gūto pieredzi, ar mērķi saglabāt misiju un operāciju darbības efektivitāti; uzsver, cik svarīgi ir, lai ES apsvērtu iespējamos pasākumus personāla inficēšanās riska mazināšanai un pārvaldībai; pauž nopietnas bažas par Covid-19 nelabvēlīgo pastiprinošo ietekmi uz pašreizējām krīzēm un uzskata, ka ES

nekādā ziņā nedrīkst pieļaut, ka Covid-19 apdraudētu daudzu gadu laikā sasniegto miera veidošanā; pauž satraukumu par dezinformācijas vilni, jo īpaši pret KDAP misijām un operācijām Covid-19 pandēmijas laikā; uzsver, ka ES ir jāstiprina stratēģiskās saziņas instrumenti un publiskā diplomātija, jo īpaši valstīs, kurās ir izvietotas KDAP misijas un operācijas;

36. atzīst civilo un militāro KDAP misiju ieguldījumu miera uzturēšanā, stabilitātes un starptautiskās drošības stiprināšanā un trešo valstu atbalstīšanā cīņā pret terorismu; mudina ES uzlabot institucionālās spējas konfliktu novēršanā un starpniecībā; aicina īstenot proaktīvu pieeju ieilgušo konfliktu risināšanai ES tuvākajās kaimiņvalstīs; aicina īstenot uz konfliktiem un cilvēkiem orientētas pieejas, kas ES iesaistes centrā izvirzītu cilvēku drošību un tiesības;

37. uzskata, ka Savienībai būtu jākoncentrē centieni uz misijām un operācijām, kurās tā var nodrošināt visaugstāko pievienoto vērtību; tādēļ atzinīgi vērtētu pārdomas par dažu misiju atbilstību un efektivitāti;

38. aicina īsā laikā pieņemt un īstenot Eiropas Miera mehānismu, kura mērķis būtu palielināt ES misiju efektivitāti, atbalstīt tās partnerus un sekmēt miera operācijas; uzsver, ka no šā instrumenta finansētu daļu no izmaksām, kas saistītas ar ES aizsardzības darbībām, tostarp kopējās izmaksas par militārajām KDAP operācijām un izmaksas, kas saistītas ar militāro spēju palielināšanu partneriem valstīs, kurās ES iejaucas, un tādēļ tam būtu jāpiešķir pietiekami liels budžets, lai efektīvi risinātu pašreizējās problēmas, kuras saistītas ar apmācību, operācijām, misijām, projektiem un militāro aprīkojumu, tostarp ieročiem, munīciju un transportu, pilnībā ievērojot astoņus kritērijus, kas izklāstīti kopējā nostājā, starptautiskās cilvēktiesības un humanitārās tiesības, kā norādīts Parlamenta 2019. gada 28. marta ieteikumā par Eiropas Miera nodrošināšanas fonda izveidi; atgādina, ka ir jāveic visaptverošs *ex ante* riska novērtējums un cieši jāuzrauga, kā saņēmējvalstis izmanto piešķirtos līdzekļus, jo īpaši reģionos, kuros vērojama liela politiskās vides nestabilitāte un vāja robežkontrole, un ES līmenī jāievieš nepieciešamie aizsardzības pasākumi, lai nepieļautu, ka ieroči nonāk teroristu grupu un citu ļaunprātīgu dalībnieku rokās;

39. atzinīgi vērtē 2020. gada runā par stāvokli Savienībā paziņoto nodomu vēstuli attiecībā uz kopīgu paziņojumu par stratēģisku pieeju, lai atbalstītu bijušo kaujinieku atbruņošanu, demobilizāciju un reintegrāciju 2021. gadā, kā 2006. gada ES atbruņošanās, demobilizācijas un reintegrācijas (ADR) atbalsta koncepcijas savlaicīgu pārskatīšanu; uzsver, ka drošības sektora reforma ir prioritāra, jo īpaši attiecībā uz mūsu civilajām KDAP misijām, un tās galvenajam mērķim vajadzētu būt cilvēku drošības pieejas īstenošanai; uzsver, ka jaunajai stratēģiskajai pieejai ADR ir jānodrošina konsekvence starp KDAP instrumentiem un ES attīstības palīdzību;

Efektīvas KDAP veiktspējas attīstīšana

40. atzinīgi vērtē ES veiktspējas attīstības iniciatīvas, piemēram, koordinēto ikgadējo pārskatu par aizsardzību (*CARD*), pastāvīgo strukturēto sadarbību (*PESCO*) un gaidāmo Eiropas Aizsardzības fondu (EAF), kā arī tā prekursoru programmas — sagatavošanas darbību aizsardzības pētniecībai un Eiropas aizsardzības rūpniecības attīstības programmu, jo tās var veicināt lielāku saskaņotību, koordināciju un sadarbspēju, īstenojot KDAP un bruģējot ceļu uz Sanktpēterburgas uzdevumu izpildi, kā arī konsolidējot Savienības solidaritāti, kohēziju, noturību un stratēģisko autonomiju;

41. atzīst, ka integrācijai ES veiktspējas attīstības iniciatīvās un lielāka skaita dalībvalstu jēgpilnai līdzdalībai nozīmīgos Eiropas aizsardzības projektos, ko pašlaik gandrīz vienmēr īsteno uz divpusēja pamata (proti, nākotnes gaisa kauju sistēma (*FCAS*) un sauszemes kauju pamatsistēma (*MGCS*)), ir būtiska nozīme, lai sekmīgi īstenotu Eiropas integrācijas procesu aizsardzības jomā, un tā būtu skaidra pievienotā vērtība Eiropas centieniem uzlabot sadarbību, integrāciju aizsardzības jomā un sadarbspēju KDAP misiju un darbību labā;

42. norāda, ka ir būtiski uzlabot ES aizsardzības plānošanas un veiktspējas attīstīšanas instrumentu un iniciatīvu saskaņotību, iekļautību, koordināciju un konsekvenci, lai tie radītu jēgpilnu sinerģiju un stiprinātu viens otru, nedublētos un nodrošinātu resursu efektīvu un stratēģisku izmantošanu, nodrošinātu sadarbspēju un veicinātu ātru izvēršanu;

43. aicina dalībvalstis palielināt savus aizsardzības izdevumus un tiekties uz mērķrādītāju 2 % apmērā no IKP;

44. atzinīgi vērtē vienošanos, kas panākta par EAF regulu, un prasa ātri pieņemt un izveidot EAF, kas pievērsīsies ES kopējām saskaņotām aizsardzības spēju attīstības prioritātēm gaisa, sauszemes, jūras jomās un kiberjomā un tādējādi veicinās ES spēju darboties kā globālam dalībniekam un starptautiskās drošības nodrošinātājam un garantam; aicina dalībvalstis, Padomi un Komisiju nodrošināt pienācīgu finansējumu EAF un koncentrēt uzmanību uz strukturāliem projektiem ar augstu pievienoto vērtību, tādējādi veicinot dalībvalstu sadarbību rūpniecības jomā un nostiprinot spēcīgu Eiropas aizsardzības tehnisko un rūpniecisko pamatu (*EDTIB*), stiprinot tehnisko, rūpniecisko un stratēģisko veiktspēju ar mērķi stiprināt ES spēju patstāvīgi veidot un izmantot militārās spējas un ilgtermiņā saglabāt Eiropas tehnoloģisko autonomiju; mudina īstenot aizsardzības spēju iniciatīvas, nolūkā veicināt mazo un vidējo uzņēmumu iesaisti;

45. vērš uzmanību uz to, ka pētniecība aizsardzības jomā ir īpaši sensitīva un tai ir stratēģiska nozīme, kā arī uz nepieciešamību reglamentēt to struktūru piekļuvi EAF finansētajiem projektiem, kuras kontrolē trešās personas ārpus ES, lai nodrošinātu atbilstību ES stratēģiskas autonomijas mērķiem; uzsver, ka trešo valstu dalība EAF dažos īpašos un pamatotos izņēmuma gadījumos, kad tas dažiem projektiem rada pierādītu tehnoloģisku un darbības pievienoto vērtību, būtu jāveic, pamatojoties uz efektīvu savstarpību, tā nedrīkstētu vājināt ES stratēģiskās drošības intereses, tai nevajadzētu apdraudēt EAF mērķus un tā ir stingri jāuzrauga, ievērojot noteikumus, kas izklāstīti priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Aizsardzības fondu (COM(2018)0476), piemēram, nodrošinot intelektuālā īpašuma saglabāšanu ES;

46. atzinīgi vērtē *PESCO* pirmā posma stratēģisko pārskatu, kas tiks sagatavots līdz 2020. gada beigām, ietverot ieskatu par programmas progresu un apzinot vajadzīgos noteikumus, lai *PESCO* kļūtu efektīvāka un mērķtiecīgāka; uzskata, ka *PESCO* ir instruments, kas veicina ilgtspējīgas un efektīvas ES sadarbības pastiprināšanu aizsardzības jomā un šīs jomas integrāciju, uzlabojot iesaistīto dalībvalstu aizsardzības spējas un sadarbspēju, jo īpaši attiecībā uz spēku pieejamību, elastību un izvietojamību; atgādina, ka *PESCO* projektiem būtu jāpalīdz optimizēt aizsardzības izdevumu efektivitāte; uzskata, ka *PESCO* būtu jāizmanto kā papildu instruments, lai sasniegtu ES mērķus un sniegtu ieguldījumu NATO mērķu sasniegšanā; atzinīgi vērtē to, ka nesen ticis pieņemts lēmums par trešo valstu dalību *PESCO*, lai gan norāda, ka šādai ārkārtas dalībai atsevišķos *PESCO* projektos ir jānodrošina pievienotā vērtība ES dalībvalstīm un projektiem, kā arī jāpalīdz nostiprināt *PESCO* un KDAP un nodrošināt augstākas saistības saskaņā ar ļoti stingriem politiskiem, materiāliem un juridiskiem nosacījumiem, kā arī tā jāīsteno, pamatojoties uz iedibinātu un efektīvu savstarpību;

47. aicina iesaistītās dalībvalstis demonstrēt pilnīgu politisko apņēmību, centienus un stratēģiskos mērķus, nodrošināt vajadzīgos resursus un izpildīt vērienīgo un saistošo kopīgo apņemšanos, par kuru tās vienojušās, vienlaikus nodrošinot vērā ņemamu progresu pašreizējo *PESCO* projektu ātrā un efektīvā īstenošanā; uzsver, ka pirmā posma projekti ir bijuši galvenokārt veiktspējas veidošanas projekti, kuros bija jāiesaista pēc iespējas lielāks skaits dalībvalstu, un ka *PESCO* projektu iekļaujošajai iedabai nevajadzētu izraisīt to, ka iesaistītās dalībvalstis samazina savu ieceru vērienīgumu; pauž bažas par to, ka veiktspējas nepilnības un kritiskos trūkumus, kas noteikti pamatmērķa procesā, izmantojot Spēju attīstības plānu un koordinēto ikgadējo pārskatu par aizsardzību (*CARD*), varētu pienācīgi vai pilnībā nereģistrēt vai nerisināt, apdraudot militāro operāciju veiksmīgu norisi; iesaka pārskatīt pašreizējos 47 *PESCO* projektus, lai pārbaudītu sasniegto progresu un pēc iesaistīto dalībvalstu ieskatiem noteiktu projektus, kurus varētu grupēt; mudina iesaistītās dalībvalstis vērst uzmanību uz *PESCO* projektiem, kas sniedz patiesu pievienoto vērtību, koncentrējoties uz darbību, sniedz savstarpēji izdevīgus ieguvumus un nodrošina Savienībai stratēģiskus instrumentus, kā arī uz tiem projektiem, kuriem ir stratēģiska dimensija un kuri risina turpmākus drošības apdraudējumus; stingri mudina dalībvalstis ES Kaujasgrupas sistēmas reformas ietvaros izskatīt iespējas to iekļaut *PESCO*, lai palielinātu tās operatīvo spēju, modularitāti un elastību, izveidojot pastāvīgas starptautiskas vienības, kurām būtu jāīsteno militāri uzdevumi, kā noteikts LES 43. pantā, un jāuzlabo ES spēja īstenot efektīvas krīzes pārvaldības operācijas;

Sadarbības stiprināšana ar stratēģiskajiem partneriem

48. atzinīgi vērtē panākumus, kas gūti ES un NATO sadarbībā kopš 2016. gada kopīgās Varšavas deklarācijas; atzinīgi vērtē progresu, kas panākts, īstenojot 2016. un 2017. gada kopīgo priekšlikumu kopumu, jo īpaši ES un NATO politiskā dialoga pastiprināšanu visos līmeņos, kā arī strukturēto dialogu par militāro mobilitāti, centienus nodrošināt lielāku

saskaņotību starp attiecīgajiem aizsardzības plānošanas procesiem un ciešāku sadarbību kiberdrošības un aizsardzības jomā un hibrīddraudu un dezinformācijas kampaņu apkarošanā; atzīmē NATO un ES sadarbības līmeni, palīdzot civilajām iestādēm ierobežot un apturēt Covid-19 pandēmijas izplatīšanos; aicina ES un NATO vēl vairāk uzlabot savstarpēji pastiprinošo sadarbību, tostarp misiju un operāciju jomā, un padziļināt stratēģisko partnerību; uzsver, ka ir svarīgi vēl vairāk stiprināt ES un NATO partnerību militārās mobilitātes jomā; uzsver, ka ir svarīgi organizēt un īstenot kopīgu Eiropas bruņoto spēku apmācību un mācības, kā arī paralēlas un koordinētas ES un NATO mācības;

49. šajā sakarībā atzinīgi vērtē operāciju *Atlantic Resolve* un NATO pastiprinātu nākotnes klātbūtni Eiropas kontinentā un atzīst NATO spēku nozīmi saistībā ar centieniem atturēt Krieviju no turpmākas agresijas un sniegt nozīmīgu atbalstu konflikta gadījumā;

50. atgādina, ka NATO joprojām ir kolektīvās aizsardzības stūrakmens tām dalībvalstīm, kuras ir arī Ziemeļatlantijas līguma organizācijas locekles, kā skaidri atzīts LESD; uzskata, ka ES un NATO sadarbībai ir jābūt papildinošai un tajā pilnībā jāņem vērā abu pušu īpatnības un loma, un tai nevajadzētu nepamatoti vairot vai aizstāt struktūras; atgādina, ka sadarbība aizsardzības jomā ir viens no transatlantiskās sadarbības pīlāriem un ka tā joprojām ir ļoti svarīga sabiedroto un partnervalstu savstarpējai drošībai, un tādēļ atkārtoti uzsver vajadzību veidot ciešākas attiecības; atgādina, ka saskaņā ar "vienotu spēku" principu ES aizsardzības spēju attīstība nerada konkurences apdraudējumu aliansei un būs izdevīga valstīm, kas ir gan KDAP, gan NATO puses; un ka efektīvāka ES sadarbība drošības un aizsardzības jomā būtu jāuzskata par faktoru, kas stiprina NATO Eiropas pīlāru, un par apliecinājumu, ka ES uzņemas lielāku lomu savas drošības garantēšanā; uzskata, ka veiktspējas iniciatīvām būtu jānodrošina sadarbspēja ar sabiedrotajiem un jāatvieglo ātra izvēršana; ar bažām norāda, ka dažas atšķirības ir apdraudējušas alianses solidaritāti pēc Turcijas veiktajām darbībām Vidusjūras austrumdaļā;

51. Uzsver, ka ir jāstiprina ES jūras satiksmes drošības garanta loma, ES un dalībvalstu noturīgums krīzes situācijās to teritoriālajos ūdeņos un saskaņotas jūrniecības stratēģijas nozīme cīņā pret nelikumīgiem nevalstiskiem dalībniekiem jūrniecības jomā; uzskata, ka ir nepieciešams saskaņot intervences noteikumus, aprīkojuma standartus un pastiprināt personāla apmācību, lai veiktu saskaņotas un vienotas darbības Eiropas un starptautiskajās operācijās vai tādu krīžu, notikumu un incidentu gadījumā, kas notiek jūrā; uzsver, ka ir nepieciešama ES un NATO sadarbība, lai panāktu kopēju, efektīvu pieeju drošības apdraudējumiem jūrā, piemēram, pārrobežu un organizētās noziedzībai, tostarp organizētās noziedzības tīkliem, kas nodarbojas ar cilvēku, ieroču un narkotiku tirdzniecību, kontrabandu un jūras pirātismu;

52. stingri atbalsta ES un ANO stratēģisko partnerību krīžu pārvarēšanā un civilajā, policijas un militārajā miera uzturēšanā; atzinīgi vērtē progresu, kas panākts, īstenojot astoņas kopīgi noteiktās un saskaņotās ES un ANO 2019.–2021. gada prioritātes attiecībā uz miera operācijām un krīžu pārvarēšanu; mudina dalībvalstis sniegt lielāku ieguldījumu ANO miera uzturēšanas darbībā un aicina ES iestādes tām šajā ziņā palīdzēt; atzīmē, ka ir panākts progress sadarbības veicināšanā starp misijām un operācijām šajā jomā, jo īpaši, parakstot 2020. gada 29. septembra ES un ANO pamatnolīgumu par savstarpēju atbalstu saistībā ar to attiecīgajām misijām un operācijām programmas sieviešu, miera un drošības (SMD) jomā ietvaros, kas veicina ES rīcības plāna sieviešu, miera un drošības jomā īstenošanu, konfliktu novēršanu, kā arī progresu politiskajā un stratēģiskajā līmenī; aicina ES un ANO turpināt pētīt ciešākas sadarbības iespējas, jo īpaši kopīgās operāciju norises vietās, tādās jomās kā misiju pārejas plānošana, atbalsta pasākumi uz vietas, informācijas apmaiņa ārpus misiju jomām un ar Covid-19 saistītās ārkārtas rīcības plānošana, kā arī klimata un aizsardzības jomā;

53. atkārtoti apstiprina, ka, neraugoties uz Apvienotās Karalistes izstāšanos no ES, tā joprojām ir ES un tās dalībvalstu ciešs stratēģiskais partneris un ka ir svarīgi saglabāt spēcīgu un ciešu sadarbību aizsardzības un drošības jomā starp ES un Apvienoto Karalisti, jo gan ES, gan Apvienotajai Karalistei ir kopīga stratēģiskā vide un vieni un tie paši miera un drošības apdraudējumi; mudina Apvienoto Karalisti piedalīties KDAP misijās un operācijās, krīzes pārvarēšanas operācijās, aizsardzības spēju attīstībā, attiecīgo Savienības aģentūru darbā, kā arī *PESCO* projektos, vienlaikus ievērojot ES lēmumu pieņemšanas autonomiju, Apvienotās Karalistes suverenitāti, līdzsvarotu tiesību un pienākumu principu, pamatojoties uz efektīvu savstarpību un ietverot taisnīgu un atbilstīgu finanšu ieguldījumu; pieņem zināšanai Apvienotās Karalistes izstāšanos no KDAP misijām un operācijām 2020. gada 31. decembrī; aicina ieviest ātras aizvietošanas procedūras, lai nodrošinātu to KDAP misiju un operāciju nepārtrauktību, kurās norīkotajiem Lielbritānijas darbiniekiem bija nozīmīga loma;

54. aicina ES turpināt ciešāku sadarbību ar esošajiem reģionālajiem spēkiem, piemēram, Āfrikas Savienību, Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienu (*ECOWAS*), Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociāciju (*ASEAN*) un Arktikas Padomi, kā arī ar līdzīgu uzskatu valstīm, kas nav NATO dalībvalstis;

55. aicina divdesmit gadus pēc ANO DPR 1325 par sievietēm, mieru un drošību pieņemšanas sistemātiskāk to īstenot un stiprināt ES SMD programmu; aicina KDAP formulējumā jēgpilni integrēt dzimumu līdztiesības aspektu, jo īpaši nodrošinot labāku dzimumu līdzsvaru KDAP misiju un operāciju personāla un vadībā un izvietotā personāla īpašu apmācību;

56. aicina īstenot ANO DRP 2250 par jauniešiem, mieru un drošību un jēgpilnu jauniešu un viņu perspektīvu integrēšanu konfliktu analīzē, kas ir KDAP misiju un operāciju sniegtā atbalsta pamatā; aicina veikt ES pasākumus, kuru mērķis ir palielināt iespējas jēgpilnai jauniešu līdzdalībai miera un drošības uzturēšanā un veicināšanā;

57. aicina ES novērst pastāvīgos un pieaugošos draudus kultūras mantojuma aizsardzībai un saglabāšanai un apkarot kultūras priekšmetu kontrabandu, jo īpaši konfliktu zonās; norāda, ka, atņemot sabiedrībai tās kultūras mantojumu un vēsturiskās saknes, tā tiek padarīta mazāk aizsargāta pret radikalizāciju un uzņēmīgāka pret globālām džihādistu ideoloģijām; aicina ES izstrādāt plašu stratēģiju šādu draudu novēršanai;

Savienības noturības un sagatavotības palielināšana

58. pauž bažas, ka daži pasaules mēroga dalībnieki un arvien lielāks skaits reģionālo dalībnieku apzināti apiet vai mēģina iznīcināt uz noteikumiem balstītu starptautisko kārtību, multilaterālismu un ilgtspējīga miera, labklājības un brīvības vērtības, kuras ir Eiropas Savienības izveides pamatā; norāda, ka Covid-19 pandēmija ir parādījusi jaunus globālās nestabilitātes un saspīlējuma aspektus un pastiprinājusi jau pastāvošos; uzsver, ka pandēmija ir pastiprinājusi sabiedrības atbalstu tādai Savienībai, kas ir mazāk atkarīga no pārējās pasaules, ir labāk aizsargāta un spēj rīkoties neatkarīgi; aicina stiprināt Eiropas Savienības nozīmi starptautiskā kontekstā, veicināt Eiropas vienotību, solidaritāti un noturību, izveidot ciešāk saliedētu ārpolitiku ar efektīvu multilaterālismu kā centrālo elementu; atzinīgi vērtē Padomes 2020. gada jūnija secinājumus, kuros pausts atbalsts spēcīgai Eiropas Savienībai, kas veicina mieru un drošību un aizsargā savus pilsoņus;

59. uzsver bruņoto spēku būtisko nozīmi Covid-19 pandēmijas laikā un atzinīgi vērtē militāro palīdzību civilajām iestādēm, jo īpaši attiecībā uz lauka slimnīcu izvēršanu, pacientu transportēšanu un aprīkojuma piegādi un izplatīšanu; uzskata, ka šis vērtīgais ieguldījums ir parādījis vajadzību izvērtēt gūto pieredzi, lai stiprinātu dalībvalstu militāros līdzekļus un veiktspēju ar mērķi atbalstīt Savienības civilās aizsardzības mehānismu, kā arī humānās palīdzības sniegšanas nolūkā; turklāt uzskata, ka, lai efektīvi risinātu sabiedrības veselības krīzes, ir svarīgi sagatavot dalībvalstu militāro medicīnas personālu ātrai reaģēšanai; atkārtoti uzsver savstarpējās palīdzības un solidaritātes nozīmi saskaņā ar LES 42. panta 7. punktu un LESD 222. pantu;

60. uzsver militārās mobilitātes nozīmi; uzskata, ka ir jāvirzās uz priekšu un jāveicina pilnīga militārā mobilitāte visā Eiropā, un tādēļ aicina vienkāršot un saskaņot procedūras, lai dalībvalstis varētu rīkoties straujāk, jo militārā mobilitāte var būt noderīga civilo krīžu pārvarēšanā; uzstāj, ka ir svarīgi, lai militārajiem mobilitātes projektiem būtu nodrošināts atbilstošs budžets; atzinīgi vērtē to, ka militārās mobilitātes projekts ir daļa no *PESCO*; uzstāj, ka ir jāizveido Eiropas mehānismi, kuru mērķis ir atvieglot militārās loģistikas veiktspējas pārrobežu izmantošanu minēto ārkārtas situāciju risināšanai ar mērķi nodrošināt labāku koordināciju, sinerģiju, solidaritāti un atbalstu; uzstāj, ka līdzīgu palīdzību un solidaritāti pandēmiju un līdzīgu krīžu laikā *inter alia* varētu sniegt arī partnervalstīm ES tuvākajās kaimiņreģionos; uzsver nepieciešamību palielināt ES gatavību ķīmiskiem, bioloģiskiem, radioloģiskiem un nukleāriem (*CBRN*) draudiem un tās nodrošināšanai nepieciešamo veiktspēju; uzsver nepieciešamību pastiprināt vitāli svarīgas un kritiskas infrastruktūras uzraudzību un aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz zemjūras optiskās šķiedras interneta kabeļiem;

61. uzskata, ka ir svarīgi nodrošināt labāku saikni starp ES politikas iekšējiem un ārējiem aspektiem, lai nodrošinātu to, ka ES politika, tostarp ES enerģētikas politika, ir vērsta uz kopēju ārpolitikas un drošības politikas mērķu sasniegšanu;

62. uzskata, ka ir būtiski aizsargāt visus Eiropas Savienības vājos punktus, lai nodrošinātu efektīvu Eiropas iedzīvotāju kopējo aizsardzību; ar bažām norāda uz pieaugošo Krimas pussalas militarizāciju un Krievijas Federācijas mēģinājumiem destabilizēt Melnās jūras reģionu, kā rezultātā NATO samitā Velsā 2014. gadā tika atzīta Ziemeļatlantijas alianses austrumu daļas ievainojamība; aicina ES atzīt Austrumeiropas dalībvalstu ievainojamību nolūkā stiprināt Eiropas aizsardzību un kopā ar NATO izstrādāt visaptverošu stratēģiju austrumu flanga drošībai un aizsardzībai;

Aktīva hibrīddraudu apkarošana un novēršana

63. atzinīgi vērtē prioritāšu un pamatnostādņu kopumu, kas pieņemts ES sadarbībai hibrīddraudu apkarošanas un noturības pret šiem draudiem uzlabošanas jomā, tostarp dezinformācijas, hibrīdkara, spiegošanas, viltus ziņu un propagandas apkarošanai un ātrās brīdināšanas sistēmas izveidei nolūkā veicināt sadarbību ar G7 un NATO; aicina ES un tās dalībvalstis izstrādāt un stiprināt informācijas un komunikācijas sistēmu drošību, tostarp drošus saziņas kanālus; uzsver, cik svarīgi un steidzami ES ir stiprināt stratēģisko komunikāciju un vairāk ieguldīt tajā, kā arī stiprināt ES spējas kļūt noturīgākai, lai vērstos pret jebkādu ārvalstu iejaukšanos, kas apdraud tās demokrātisko sistēmu, suverenitāti un iedzīvotājus, un atturētu tādas veikt; uzsver Austrumu Stratēģiskās komunikācijas operatīvās grupas svarīgo nozīmi, atzīst tās nozīmīgo ieguldījumu projektā "ES pret dezinformāciju" un aicina sniegt papildu budžeta un politisko atbalstu, lai vēl vairāk uzlabotu tās spēju apkarot dezinformāciju un informēt par ES darbībām un politikas virzieniem;

64. uzsver, ka ES steidzami jāievieš stingrāka stratēģija, lai atklātu agresīvas un ļaunprātīgas informācijas kampaņas, kuras vērstas pret ES un kuras uzsākušas trešās valstis un nevalstiski dalībnieki, un proaktīvi vērstos pret tām; uzsver, ka ir jāpārskata EĀDD Stratēģisko komunikāciju darba grupas pilnvaras ar mērķi vērsties pret ārvalstu iejaukšanos un tajā jāiesaista faktu pārbaudītāji, pētnieki, jaunuzņēmumi un pilsoniskās sabiedrības organizācijas; uzstāj, ka ir jānodrošina pietiekams personāls un finansējums visiem ES dienestiem, kas nodarbojas ar ārvalstu iejaukšanos un dezinformāciju, lai labāk apzinātu, izmeklētu un novērstu mēģinājumus iejaukties ES demokrātiskajos procesos vai ES darbībās ārvalstīs; uzsver, ka ir svarīgi sadarboties un palīdzēt partnervalstīm, jo īpaši ES tuvākajām kaimiņvalstīm, to centienos novērst un apkarot ārvalstu ļaunprātīgo iejaukšanos, jo īpaši dezinformāciju un propagandu, jo daudzos gadījumos šādu darbību mērķis ir novērst attiecīgo valstu virzību uz demokrātiskām reformām un apdraudēt Eiropas vērtības un ideālus;

65. atzinīgi vērtē to, ka Padome ir pieņēmusi lēmumu, kas pirmo reizi ļauj ES noteikt mērķtiecīgus ierobežojošus pasākumus, lai nepieļautu kiberuzbrukumus, kas rada ārējus draudus ES vai tās dalībvalstīm, tostarp kiberuzbrukumus trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, un lai piemērotu sankcijas personām vai struktūrām, kas ir par tām atbildīgas, kā arī reaģētu uz šādiem kiberuzbrukumiem; uzsver nepieciešamību uzlabot vīzu ierobežojumu sistēmu kā daļu no ES sankciju mehānisma, izmantojot biometrisko vīzu procedūras, lai ierobežotu hibrīdkarā iesaistīto personu ceļošanu uz ES ar viltus identitāti; uzsver, ka ES krīžu pārvarēšanas sistēmās steidzami vēl lielākā mērā ir jāiekļauj kibernoziegumu apkarošanas aspekti; uzsver, ka šajos īpašās ievainojamības laikos būtiska nozīme ir ciešākai sadarbībai kiberuzbrukumu novēršanā un apkarošanā ar mērķi veicināt starptautisko drošību un stabilitāti kibertelpā; atzinīgi vērtē labos panākumus, kas šajā sakarā gūti *PESCO* kiberdrošības ātrās reaģēšanas vienības projektā; šajā sakarībā pieprasa pastiprināt atbalstu Eiropas Savienības Kiberdrošības aģentūrai (*ENISA*) un īstenot ciešu koordināciju ar NATO Kopējo kiberaizsardzības izcilības centru; aicina uzlabot ES koordināciju saistībā ar ļaunprātīgu kiberincidentu kolektīvās attiecināšanas iedibināšanu, kā arī ciešāku sadarbību ar starptautiskām organizācijām un valstīm, kurām ir līdzīga nostāja; pauž īpašas bažas par to, ka pastāvīgi tiek atklāti maza mēroga kiberuzbrukumi vai iejaukšanās kritiskās infrastruktūras sistēmās, kuriem pagaidām nav bijis būtiskas nozīmes, taču kuriem potenciāli varētu būt liela ietekme; mudina dalībvalstis visos līmeņos veikt personāla samazināšanu kritiskās infrastruktūras sistēmās, piemēram, elektroenerģijas ražošanā un stratēģisko komunikāciju jomā;

66. atzīst, ka kiberspējas un automatizētas izlūkošanas spējas kļūst aizvien nozīmīgākas, un uzsver, ka tās apdraud visas dalībvalstis un ES iestādes; mudina visas ES iestādes un dalībvalstis turpināt uzlabot kibertehnoloģijas un automatizētās tehnoloģijas, kā arī atkārtoti aicina attīstīt sadarbību šo tehnoloģiju jomā;

67. vērš uzmanību uz to, ka ir svarīgi attīstīt kvantu datošanas spējas, un uzsver, ka ir nepieciešamība ciešāka ES un ASV sadarbības šajā jomā, lai nodrošinātu, ka kvantu datošana vispirms tiek īstenota starp partneriem, kuriem ir draudzīgas attiecības un kopīgi atbalstāmi mērķi;

68. atzīmē, ka kosmosa drošība un satelīti iegūst aizvien lielāku nozīmi; uzsver Eiropas Savienības Satelītcentra darbības nozīmi un uzdod šai aģentūrai veikt analītisko darbu un sniegt ziņojumu par to, cik lielā mērā ES un dalībvalstu satelīti ir droši un/vai pakļauti kosmosa atkritumu, kiberuzbrukumu un tiešu raķešu uzbrukumu izraisītiem bojājumiem;

Nodrošināt Savienībai līdzekļus KDAP īstenošanai

69. uzsver, ka atbilstīgs finanšu resursu, personāla un aktīvu līmenis ir būtisks, lai nodrošinātu, ka Savienībai ir spēks un spēja veicināt mieru un drošību savā teritorijā un pasaulē; aicina dalībvalstis izrādīt politisko gribu, lai panāktu atbilstību Eiropas mērķiem aizsardzības jomā un izpildītu savas saistības;

70. pauž nožēlu par Eiropadomes mērķu trūkumu daudzgadu finanšu shēmā (DFS) attiecībā uz drošības un aizsardzības iniciatīvām; mudina Komisiju iesniegt un īstenot vērienīgu EAF stratēģisko darba programmu (gan pētniecībai, gan citām jomām), kas paredzēta sadarbības pasākumu un pārrobežu sadarbības stiprināšanai visā Savienībā, kā arī militārajai mobilitātei nolūkā palīdzēt dalībvalstīm rīkoties ātrāk un efektīvāk, tostarp finansējot divējāda lietojuma transporta infrastruktūru un vienkāršojot diplomātisko atļauju sistēmu un muitas noteikumus; aicina ES izveidot savu ballistisko raķešu aizsardzības sistēmu, kā arī integrētu un daudzslāņainu stratēģisku pretgaisa aizsardzības sistēmu, kas paredzēta arī aizsardzībai pret virsskaņas raķetēm; atgādina, ka Eiropas iedzīvotāji ir skaidri un konsekventi aicinājuši Savienību palielināt savu nozīmi ilgtspējīgas stabilitātes un drošības nodrošināšanā, un to var panākt tikai ar nepieciešamajiem finanšu līdzekļiem un vērienīgu DFS ārējās darbības un aizsardzības jomā;

71. brīdina par briesmām, ko rada mērķtiecības trūkums DFS attiecībā uz Eiropas aizsardzības iniciatīvu finansēšanu, apvienojumā ar būtiskiem un nekoordinētiem valstu aizsardzības budžetu samazinājumiem Covid-19 krīzes rezultātā; uzsver, ka dalībvalstīm ir jāpiešķir nepieciešamie finanšu resursi valstu līmenī, lai Savienība varētu darboties kā miera veicinātāja visā pasaulē; šajā sakarībā piekrīt Eiropas Revīzijas palātas novērtējumam, ka "ES dalībvalstu militārās spējas pašlaik ievērojami atpaliek no tām, kas vajadzīgas, lai atbilstu ES militāro mērķu vērienīgumam";

72. atgādina — lai gan kopējiem Eiropas projektiem un iniciatīvām aizsardzības jomā ir būtiska nozīme, lai novērstu trūkumus ar aizsardzību saistītās pētniecības un izstrādes jomās, apvienojot resursus un koordinējot centienus, lielāko daļu aizsardzības līdzekļu, ko izmanto KDAP misijām, joprojām ražo dalībvalstis un apmaksā no valstu aizsardzības budžetiem;

73. mudina dalībvalstis īstenot savu oficiālo iesaisti Padomes līmenī un uzņemties atbildību par saviem Padomē pieņemtajiem lēmumiem izvērst civilās un militārās misijas, nodrošinot Savienību ar vajadzīgo personālu un veiktspēju, lai sasniegtu mērķus, par kuriem tās ir vienprātīgi vienojušās, un tādējādi īstenotu savu iesaisti drošākas Eiropas Savienības izveidē;

74. uzsver starptautiskās līdzdalības KDAP misijās un operācijās nozīmi, jo tā stiprina Eiropas veiktspēju, un aicina pastiprināt spēkā esošo līdzdalības pamatnolīgumu īstenošanu, veicinot miera un drošības jomas ieguldījumu kolektīvo iedabu;

75. norāda uz svarīgo darbu, ko veic Eiropas Savienības Satelītcentrs (*Satcen*), un uzsver, ka Savienībai ir jābūt pietiekamiem resursiem attēlu, kas iegūti no kosmosa, un izlūkdatu vākšanas jomā; uzsver, ka ES Satelītcentram jāpiešķir finansējums no Savienības struktūrfondiem, lai tas arī turpmāk varētu sniegt ieguldījumu Savienības darbībās, jo īpaši nolūkā nodrošināt augstas izšķirtspējas satelītattēlus, sniedzot atbalstu KDAP misijām un operācijām;

Vērienīgas ES programmas izstrāde attiecībā uz ieroču kontroli, ieroču neizplatīšanu un atbruņošanos visā pasaulē

76. pauž satraukumu par pašreizējiem draudiem starptautiskajām vērtībām un tiesiskumam un globālo ieroču neizplatīšanas un atbruņošanās centienu iespējamu turpmāku vājināšanos; pauž bažas, ka galveno ieroču kontroles līgumu neievērošana, izstāšanās no tiem vai to nepagarināšana nopietni kaitētu starptautiskajiem ieroču kontroles režīmiem, kas gadu desmitiem ir nodrošinājuši stabilitāti, apdraudētu attiecības starp kodolieroču valstīm, varētu tiešā veidā apdraudēt Eiropas drošību, jo īpaši saistībā ar to, ka nepastāv noteikumi, kuru mērķis ir reglamentēt un samazināt taktisko un tuvas un vidējas darbības kodolieroču arsenālu, un varētu izraisīt jaunu kodolbruņošanās sacensību; uzsver, ka steidzami ir jāatjauno pārrobežu uzticēšanās;

77. ar bažām norāda uz to, ka aizvien biežāk tiek lietota bīstama retorika attiecībā uz kodolieroču lietderību; atkārtoti apstiprina, ka pasaulē, kas ir brīva no kodolieročiem vai to izplatīšanas, tiek stiprināts starptautiskais miers un drošība un ka atbruņošanās nozīmē ne tikai aktīvo kaujas galviņu skaita samazināšanu, bet arī šāda veida ieročiem piešķirtās militārās un politiskās lomas mazināšanu;

78. atkārtoti apstiprina pilnīgu atbalstu ES un tās dalībvalstu saistībām attiecībā uz KNL, kas ir kodolieroču neizplatīšanas un atbruņošanās režīma stūrakmens; atkārtoti aicina pirms Kodolieroču neizplatīšanas līguma 10. pārskatīšanas konferences paust stingru ES kopējo nostāju, pieprasot konferencē pieņemt konkrētus un efektīvus pasākumus, kas būtu galvenais elements, lai saglabātu stratēģisko stabilitāti un izvairītos no jaunas bruņošanās sacensības;

79. atkārtoti pauž dziļu nožēlu par to, ka ASV un Krievijas Federācija ir izstājušās no Līguma par vidējas un tuvas darbības kodolieročiem (*INFT*); atzīmē, ka Krievija ir atbildīga par līguma darbības izbeigšanos, jo tā to pastāvīgi nav ievērojusi; pauž nožēlu par to, ka līguma iziršana varētu izraisīt saspīlējumu un palielināt kodoldraudus un militāros apdraudējumus un riskus, vienlaikus apdraudot ieroču kontroles režīmu nākotni; uzsver, ka tas stingri iebilst pret jaunu bruņošanās sacensību starp ASV un Krievijas Federāciju un tās iespējamo ietekmi uz Eiropu, kā arī pret atkārtotu Eiropas teritorijas militarizāciju; mudina Padomi un AP/PV uzsākt ES vadītu iniciatīvu, lai panāktu Līguma par vidējas un tuvas darbības kodolieročiem pārveidi par daudzpusēju līgumu;

80. atgādina, ka efektīvi starptautiski ieroču kontroles, atbruņošanās un ieroču neizplatīšanas režīmi ir pasaules un Eiropas līmeņa drošības un stabilitātes stūrakmens;

81. mudina ASV un Krievijas Federāciju turpināt sarunas, lai pagarinātu jauno *START* līgumu, kura termiņš beigsies 2021. gada februārī; uzskata, ka līguma pagarināšana dotu abām parakstītājvalstīm papildu laiku turpināt sarunas, lai vienotos par jaunu ieroču kontroles instrumentu; aicina citas valstis, jo īpaši Ķīnu, nekavējoties iesaistīties visās pašreizējās sarunās (piemēram, par jauno *START* līgumu, *INFT* un "Atvērto debesu" līgumu) un turpmākajās sarunās par kodolieroču kontroles instrumentiem;

82. pauž nožēlu par to, ka Krievija selektīvi īsteno savas saistības, kas paredzētas "Atvērto debesu" līgumā; pauž dziļu nožēlu par ASV pieņemto lēmumu izstāties no "Atvērto debesu" līgums, kas ir galvenais ieroču kontroles instruments, kurš ir palīdzējis veidot uzticēšanos un nodrošināt mazākām valstīm vērtīgas spējas uzraudzīt un pārbaudīt kaimiņvalstu militārās darbības; aicina pārējās parakstītājvalstis turpināt īstenot šo līgumu, vienlaikus nodrošinot, ka tas joprojām ir darboties spējīgs un lietderīgs; aicina ASV atcelt lēmumu par izstāšanos no "Atvērto debesu" līguma;

83. atzinīgi vērtē ES finansiālo ieguldījumu Ķīmisko ieroču aizlieguma organizācijas (*OPCW*) projektos un darbībās; atzinīgi vērtē to, ka Padome ir pieņēmusi horizontālu sankciju režīmu, lai risinātu ķīmisko ieroču aizvien pieaugošās izmantošanas un izplatīšanas problēmu; nosoda neseno ķīmisko ieroču izmantošanu un uzskata, ka pārskatatbildības trūkums par šādiem incidentiem apdraud starptautisko regulējumu attiecībā uz ķīmiskajiem ieročiem; aicina ES uzņemties iniciatīvu risināt jautājumu par nesodāmību attiecībā uz ķīmisko ieroču izmantošanu un apsvērt, kā stiprināt *OPCW*, lai nodrošinātu ātru un precīzu atbildības noteikšanas un efektīvu reaģēšanas mehānismu; aicina ES turpināt centienus apkarot ķīmisko ieroču izplatīšanu un izmantošanu nolūkā atbalstīt ķīmisko ieroču vispārējo aizliegumu, kā noteikts Ķīmisko ieroču konvencijā (*CWC*);

84. pauž nopietnas bažas par Krievijas ievērojamā opozīcijas līdera Alekseja Navaļnija slepkavības mēģinājumu, izmantojot aizliegtu neiroparalītisku vielu, kas saskaņā ar *CWC* tiek uzskatīts par ķīmisku ieroču izmantošanu un tādējādi ir nopietns starptautisko normu pārkāpums; aicina veikt neatkarīgu starptautisku izmeklēšanu par šiem notikumiem; atzinīgi vērtē Padomes lēmumu piemērot sankcijas, lai sauktu pie atbildības visus tos, kas ir atbildīgi par šo indēšanu;

85. aicina AP/PV iesniegt priekšlikumus par to, kā nostiprināt īpašās zināšanas, kas pieejamas ieroču neizplatīšanas un kontroles jomā ES, un nodrošināt, ka ES uzņemas spēcīgu un konstruktīvu lomu, uz globālo noteikumu pamata attīstot un pastiprinot ieroču neizplatīšanas centienus, kā arī ieroču kontroles un atbruņošanās mehānismus; atzinīgi vērtē to, ka šajā sakarībā ir iecelts jauns īpašais sūtnis atbruņošanās un ieroču neizplatīšanas jautājumos; apzinās, ka ir steidzami jāpieņem jauni starptautiski nolīgumi ieroču kontroles jomā; norāda, ka saistībā ar atturēšanu no kodolieroču izmantošanas virsskaņas raķešu izstrāde var apdraudēt savstarpēji garantētas kodolieroču iznīcināšanas principus, un tādēļ aicina pēc ES iniciatīvas izstrādāt pasaules mēroga ieroču kontroles līgumu par virsskaņas ieroču sistēmu izmantošanu, darbības rādiusu, ātrumu, nostādnēm, raķešu kodollādiņu pārbaudi un izvietošanu piekrastes tuvumā;

86. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu efektīva starptautiskā ieroču kontroles, atbruņošanās un neizplatīšanas režīma saglabāšanai kā pasaules un Eiropas drošības stūrakmenim; uzsver pilnīgu atbalstu ANO Atbruņošanās lietu biroja (*UNODA*) darbam un ANO Atbruņošanās programmai; atgādina par savu apņemšanos īstenot politiku, kuras mērķis ir sekmēt visu kodolieroču arsenālu samazināšanu;

87. atzinīgi vērtē Padomes secinājumus par tās 2008. gada 8. decembra Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP, ar ko izveido kopīgus noteikumus, kas reglamentē militāru tehnoloģiju un ekipējuma eksporta kontroli ([13]), pārskatīšanu; pauž stingru pārliecību, ka, tā kā ES ir aizvien vērienīgākas ieceres aizsardzības jomā, ir vajadzīga lielāka konverģence, pārredzamība un konsekvence dalībvalstu ieroču eksporta politikā, kā arī publiskas pārraudzības stiprināšana; aicina dalībvalstis novērst Kopējās nostājas atšķirīgo interpretāciju un pilnībā ievērot tās astoņus kritērijus, kā arī apturēt jebkādu tāda militārā aprīkojuma eksportu, ko varētu izmantot pret citām dalībvalstīm; atzinīgi vērtē centienus palielināt ieroču eksporta pārredzamību un sabiedrības un parlamentāro kontroli attiecībā uz to; aicina īstenot kopīgus centienus, lai uzlabotu riska novērtējumu sagatavošanu, galaizmantošanas kontroles un pēcnosūtīšanas verificēšanu;

88. mudina dalībvalstis ievērot ES Rīcības kodeksu attiecībā uz ieroču eksportu; atkārtoti uzsver, ka visām dalībvalstīm ir stingri jāpiemēro Padomes Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP noteikumi; atgādina, ka dalībvalstis ir apņēmušās ievērot stingru valsts nostāju attiecībā uz savu ieroču eksporta uz Turciju politiku, pamatojoties uz Kopējās nostājas 2008/944/KĀDP nosacījumiem, tostarp 4. kritērija par reģionālo stabilitāti stingru piemērošanu; atkārtoti aicina AP/PV nākt Padomē klajā ar iniciatīvu, saskaņā ar kuru visas ES dalībvalstis atbilstīgi kopējai nostājai apturētu ieroču eksportu uz Turciju attiecībā uz visiem militārā aprīkojuma veidiem, ieskaitot ieročus, divējāda lietojuma preces, ko iespējams izmantot kā ieročus, un zinātību, tik ilgi, kamēr Turcija turpina nelikumīgās vienpusējās darbības, ko tā pašlaik izvērš Vidusjūras austrumdaļā un kas pārkāpj visu dalībvalstu (jo īpaši Grieķijas un Kipras) suverenitāti un starptautiskās tiesības, un neiesaistās dialogā, pamatojoties uz starptautiskajām tiesībām;

89. atzinīgi vērtē ES darbības, kuru mērķis ir atbalstīt Ieroču tirdzniecības līguma vispārēju piemērošanu, un aicina visas lielākās ieroču eksportētājvalstis pēc iespējas drīzāk to parakstīt un ratificēt;

90. atzīmē, ka tehnoloģiju attīstība mākslīgā intelekta jomā rada jaunas ētiskas problēmas; aicina ES uzņemties vadību pasaules mēroga centienos izveidot visaptverošu tiesisko regulējumu, lai, izstrādājot un izmantojot ar mākslīgo intelektu iespējotus ieročus, nodrošinātu cilvēku apzinātu kontroli pār to svarīgākajām funkcijām, kas saistītas ar mērķu izvēli un uzbrukšanu tiem; aicina AP/PV, dalībvalstis un Eiropadomi pieņemt kopēju nostāju autonomu ieroču sistēmu jautājumā, saskaņā ar kuru cilvēki īstenotu apzinātu kontroli pār ieroču sistēmu svarīgākajām funkcijām; uzstāj, ka ir jāsāk starptautiskas sarunas par vienotu definīciju un regulējumu attiecībā uz ieroču ar noteiktu autonomijas pakāpi izmantošanu, un aicina pieņemt juridiski saistošu instrumentu, kas aizliegtu nāvējošus autonomos ieročus, kurus apzināti nekontrolē cilvēks;

91. aicina ES uzņemties vadību pasaules mēroga centienos izveidot visaptverošu un efektīvu vispasaules ieroču kontroles sistēmu attiecībā uz raķešu un bezapkalpes kaujas transportlīdzekļu tehnoloģiju izplatīšanu;

Demokrātiskas uzraudzības, leģitimitātes un iekļaujošas iesaistīšanās nodrošināšana

92. uzsver, ka Parlamentam ir konsekventi jārisina visi aizsardzības jautājumi; aicina atkārtoti izvērtēt un paplašināt Drošības un aizsardzības apakškomitejas pilnvaras, ņemot vērā aizvien pieaugošo aizsardzības iniciatīvu skaitu ES līmenī, kā arī apsvērt Komisijas Aizsardzības rūpniecības un kosmosa ģenerāldirektorāta (DEFIS ĢD) izveidi;

93. atzinīgi vērtē regulārās viedokļu apmaiņas ar AP/PV par KDAP jautājumiem un aicina AP/PV nodrošināt, ka tiek pienācīgi ņemts vērā Parlamenta viedoklis; uzsver, ka ir jānodrošina regulāras ES īpašo pārstāvju, īpašo sūtņu un misiju un operāciju komandieru informatīvas sanāksmes; uzskata, ka ar Parlamentu būtu iepriekš jāapspriežas par KDAP misiju stratēģisko plānošanu, izmaiņām to pilnvarās un plāniem tās izbeigt; aicina pilnībā īstenot LES 36. pantu;

94. uzsver nepieciešamību attīstīt arvien ciešāku sadarbību ar valstu parlamentiem KDAP jautājumos, lai nodrošinātu lielāku pārskatatbildību, pārredzamību un kontroli;

95. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi uzlabot pilsoniskās sabiedrības rīcībā esošos instrumentus, lai nodrošinātu tās jēgpilnu un būtisku iesaistīšanos ar aizsardzību saistītās politikas izstrādē un tās efektīvā uzraudzībā;

([13]) OV L 335, 13.12.2008., 99. lpp.

o

o o

96. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropadomei, Padomei, Komisijai un Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētājas vietniekam, Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram, NATO ģenerālsekretāram, drošības un aizsardzības jomā strādājošām ES aģentūrām un dalībvalstu parlamentiem.